Ankenævnet for Forsikring

Den 13. september 2017 blev i sag nr. 90050:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har bilforsikring i Tryg Forsikring A/S. Hun klager ved sin repræsentant over, at selskabet har anerkendt erstatningsansvaret for en skade på modpartens bil, og at selskabet som følge heraf har opkrævet selvrisiko hos hende.

Klageren bestrider, at den omtvistede skade er forvoldt af hende, idet hun mener, at modpartens skade ikke kan være forvoldt ved et sammenstød.

Selskabet har opkrævet fuld selvrisiko på 3.236 kr. med henvisning til, at klageren bærer den fulde skyld for sammenstødet.

I klageskema af 2/11 2016 til nævnet har klagerens repræsentant bl.a. anført:

> "**Sagsfremstilling**
> *Supplerende redegørelse kan evt. vedhæftes som bilag*
>
> Undertegnede er blevet pålagt betaling af selvrisiko på en skade jeg ikke har lavet.
> Jeg har klaget flere gange uden at få medhold.
> Dokumentation af buler viser, at modparts skade ikke kan være forvoldt i sammenstød.
> Begge buler er i samme højde og begge over kofanger.
>
> **Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?**
>
> Fritagelse for betaling af selvrisiko."

Selskabet har i brev af 28/11 2016 til nævnet bl.a. anført:

> "Af klagen fremgår det, at vores kunde er utilfreds med, at hun er blevet pålagt betaling af selvrisiko, idet hun ikke mener, at hun har forvoldt skaden på modpartens bil.
>
> Vores kunde har tegnet en kombineret ansvars- og kaskoforsikring med betingelser 08N1. Der gælder en selvrisiko 3.236 kr. ved enhver skade.
> …
> **Gennemgang af sagen**
> Den konkrete sag omhandler en påkørsel d. 20. juli 2015 på … gade mellem nr. … og …, hvor vores kunde i første omgang nægter kendskab til skaden og efterfølgende henviser til [barn] og [svigerbarn], som primært bruger bilen.
>
> Vi modtog en elektronisk henvendelse fra modpartens forsikringsselskab d. 24. august 2015, hvoraf det fremgik at vores kundes bil havde påkørt modparten. Endvidere modtog vi en underskrevet skylderklæring fra [navngivet person angivet på erklæringen], samt fotos af vores kundes bil taget den pågældende dag på skadesstedet. Billederne viste bl.a. en skade på højre bagerste hjørne på vores kunde bil.
>
> Efter en længere korrespondance med vores kunde, hvor hun bl.a. oplyste, at hun ikke kendte til påkørslen eller til skadestedet og ikke havde været der, kontaktede vi hende telefonisk og i den forbindelse henviste hun til [barnet] og [svigerbarnet], som primært brugte bilen. Vi bad hende foranledige, at en af dem kontaktede os for det videre forløb, men idet det ikke skete, måtte vi anerkende erstatningspligten på baggrund af de oplysninger vi havde i sagen.
>
> Baggrunden for vores anerkendelse var dels den underskrevne skylderklæring og billederne af bilen og dels det faktum, at vores undersøgelser havde vist, at vores kundes [barn] havde sin virksomhed i … gade, hvorfor vi stillede os uforstående overfor, at hun ikke skulle kende til skadestedet.
>
> Vores kundes [svigerbarn] overtog herefter sagen og oplyste igen, at de ikke kendte til uheldet eller uheldsstedet og at skaden på bilen var sket tidligere og ikke var anmeldt til forsikringen - det har dog senere vist sig, at vores kunde og hendes [svigerbarn] har anmeldt en samme skade i forbindelse med en skade i oktober 2015 på trods af, at skaden altså var sket langt tidligere.
>
> Endvidere kendte de heller ikke nogen ved navn, [navngivet person angivet på skylderklæringen], hvorfor de så sig helt uden skyld i sagen.
>
> Vi oplyste både vores kunde og [svigerbarnet] om, at uanset hvem fører af bilen er, så hæfter føreren jf. FL § 104 stk. 1 og motoransvarsforsikringen hæfter direkte overfor skadelidte jf. FL § 108 stk. 1, såfremt bevisbyrden for at vores kundes bil havde forvoldt skaden var løftet. I det konkrete tilfælde fandt vi at bevisbyrden var løftet.
>
> Vi besluttede dog at lade DanCrash lave en uvildig vurdering af skaderne på bilerne og tage stilling til, hvorvidt der var sammenhæng mellem de to biler og skaderne herpå. Af den efterfølgende rapport fremgik det, at skaderne i omfang og højde stemte fuldstændig overens.
>
> Vi meddelte herefter vores kunde og hendes [svigerbarn], at vi ikke kunne komme til andet resultat end at de bar det fulde ansvar for uheldet.

Vores kundes [svigerbarn] ændrede herefter forklaring og oplyste, at der ikke var tvivl om, at bilen havde befundet sig det pågældende sted, men at de forsat ikke mente, at de var skyld i skaden. Han bad endvidere om, at sagen blev overdraget til Kvalitetsafdelingen.

I forbindelse med behandlingen af klagesagen kontaktede vi føreren af modpartens bil og foreviste ham et billede af vores kundes [barn]. Han bekræftede, at [barnet] var fører af vores kundes bil den pågældende og at det var [barnet], der havde underskrevet skyldserklæringen med navnet [navngivet person angivet på skyldserklæringen] - det på trods af, at [barnets] navn er ….

Afgørelsen blev således fastholdt og en fornyet opkrævning af selvrisikoen blev fremsendt. Jeg skal for god ordens skyld oplyse, at vores kunde ikke har betalt opkrævningen, hvorfor sagen er blevet overdraget til vores inkassoafdeling.

Konklusion

Vores undersøgelser i denne sag har gjort, at vi har mistillid til anmeldelserne fra vores kunde, [barnet] og [svigerbarnet].

Overordnet set er det vores opfattelse, at det er [barnet] og [svigerbarnet] som primært bruger bilen, idet de ses involveret i de skader, der har været tidligere og også som nævnt i den efterfølgende skade fra oktober 2015.

Endvidere skal jeg henlede nævnets opmærksomhed på, at vi tidligere har haft flere sager med både kunden, hendes [barn] og [svigerbarn], og at der i en stor del af sagerne tegner sig et billede af forsikringssvig af forskellig karakter, fx i form af genbrug af kvitteringer i forskellige tyverisager, manglende dokumentation og en generel mistillid til de forklaringer vi får fra kunden, [barnet] og [svigerbarnet]. Jeg henviser bl.a. til ankenævnskendelse 88832.

På baggrund af dette har vi valgt at opsige kundeforholdet og indgive en politianmeldelse af vores kunde.

Denne forhistorie indebærer selvfølgelig også, at vi skærper kravene til dokumentation overfor vores kunde og den involverede familie. Henset til at modparten har bekræftet identiteten på vores kundes [barn], at skaderne stemmer overens og at vores kundes [svigerbarn] ændrer forklaring midt i forløbet, kan vi ikke komme til andet resultat, end at vores kundes [barn] har påkørt modparten d. 20. juli 2015.

Vi må derfor fastholde, at vores kunde skal betale selvrisiko på 3.236 kr."

Klagerens repræsentant har i brev af 22/12 2016 til nævnet bl.a. anført:

"Indledningsvis skal bemærkes, at det på intet tidspunkt har være bestridt, at køretøjet på skadesdatoen befandt sig på skadeskedet. Dette dog ikke ensbetydende med, at køretøjet var involveret i en skade, hvilket den ikke var. Et billede af en skade og en skyldnererklæring som der ikke kendes til er ikke lig påtagelse af ansvar.

I relation til analysen foretaget af DanCrash kan ikke anerkendes ud fra den meget simple konklusion, at begge biler havde ridser på kofanger og begge buler i samme højde over vejbanen og begge over kofangeren. De ses på ingen måder muligt, at der kan skabes

overensstemmelse mellem disse skade. Tryg er gentagne gange blevet anmodet om en forklaring. En sådan er aldrig blevet fremsendt, øjensynligt fordi det ikke er muligt at forklare sammenhængen mellem skaderne på de to biler.

Det skal henstilles, at forhold vedr. forsikringssvig slettes fra sagen. Det skal oplyses, at sagen blev politianmeldt og frafaldet, hvorfor der ikke er lovmæssigt belæg for påstanden anden end personlig chikane.

Henset til det faktum, at der ikke kan være sammenhæng mellem skaderne fastholdes, at der ikke skal betales selvrisiko i sagen."

Selskabet har i brev af 16/1 2017 til nævnet bl.a. anført:

"Det er vores opfattelse, at den underskrevne skyldserklæring og rapporten fra DanCrash fuldt ud understøtter, at der er sket et sammenstød imellem de to biler. Endvidere har modparten fået forevist et billede af vores kundes [barn] og bekræftet, at [barnet] var fører af bilen den pågældende dag.

Endvidere skal jeg bemærke, at ansvarsforsikringen hæfter overfor skadelidte jf. FL § 108 stk. 1, uagtet hvem der har været fører af bilen."

Klagerens repræsentant har i mail af 6/2 2017 til nævnet bl.a. anført:

"Jeg er langt fra enig i DanCrash vurdering. Det er mig fortsat uforklarligt, hvordan to indadvendte buler placeret over begge biler kofangere kan fremkomme ved det påståede sammenstød. Jeg skal derfor fastholde, at skaderne stammer fra anden hændelse.

Endvidere ønskes det påståede billede af min [barn] fremsendt, i lighed med at forklaring på hvilken dokumentation for en påstået skade dette skulle bevise. Et tilfældigt billede er ikke lig objektiv bevis for en skade."

Selskabet har i mail af 9/3 2017 til nævnet bl.a. anført:

"Uanset at vores kunde eller dennes [barn] skulle benægte dette, så må jeg henlede nævnets opmærksomhed på, at der er en underskrevet skyldserklæring og at det er helt underordnet, om vores kunde kender en [navngivet person angivet på skyldserklæringen] eller ej.

Det er vores opfattelse, at vi har redegjort for DanCrash rapporten flere gange. Vores kunde hæfter sig meget ved, at bulerne på begge biler er indadvendte. Vi kan i den forbindelse kun henvise til, at når to biler støder sammen, så vil der opstå indadvendte buler på begge biler. I øvrigt er der hvid lakafsmitning på vores kundes bil og sort lakafsmitning på modpartens bil - begge dele stemmer overens med farverne på de respektive biler."

Af DanCrash rapport af 1/3 2016 fremgår bl.a.:

"Der er ikke særlig stor sandsynlighed for, at de to biler ikke er parter i en og samme kollision. Primært hæfter jeg mig ved den markante ridse bag på [bilmærke 1], der vurderes afsat af [bilmærke 2] efter kontakt i området ved samlingen mellem forskærm og forkofangerafdækningen"

5. 90050

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

> "3. Selvrisiko
>
> 3.1 Aftalt selvrisiko
>
> Den aftalte selvrisiko fremgår af policen. Selvrisikoen gælder for enhver skade.
> Hvis der ved den samme begivenhed forvoldes både ansvars- og kaskoskade, beregnes der selvrisiko som for en skade."

Nævnet udtaler:

Modpartens forsikringsselskab anmeldte til selskabet, at klageren havde påkørt modpartens bil den 20/7 2015. Selskabet modtog samtidig en skylderklæring underskrevet af en navngivet ukendt person samt fotos af klagerens bil taget på skadestedet. Det fremgår af skylderklæringen, at den navngivne ukendte person erklærede at have bakket uden at se sig for.

Det fremgår videre af sagen, at klageren i første omgang oplyste, at hun ikke kendte til påkørslen eller til skadestedet. Klageren henviste herefter til hendes barn og svigerbarn, der primært brugte bilen. Da klagerens barn og svigerbarn efter forespørgsel ikke rettede henvendelse til selskabet, anerkendte selskabet skaden over for modparten på baggrund af de i sagen foreliggende oplysninger.

Af sagen fremgår også, at klagerens repræsentant over for selskabet blandt andet har anført, at de skader, der ses på klagerens bil den 20/7 2015, var fra en tidligere skade, at samme skade er anmeldt til selskabet i forbindelse med en skade i oktober 2015, samt at klagerens barn og svigerbarn ikke kendte den person, der havde underskrevet skylderklæringen.

Selskabet foreviste modparten et billede af klagerens barn. Modparten bekræftede, at det var hende, der var fører af klagerens bil, og at hun havde underskrevet skylderklæringen på trods af, at det ikke er hendes navn, der fremgår af erklæringen.

Af DanCrash rapport af 1/3 2016 fremgår det blandt andet, at "der er ikke særlig stor sandsynlighed for, at de to biler ikke er parter i en og samme kollision. Primært hæfter

jeg mig ved den markante ridse bag på [klagerens bil], der vurderes afsat af [modpartens bil] efter kontakt i området ved samlingen mellem forskærm og forkofangerafdækningen".

Klageren er utilfreds med, at selskabet har anerkendt skaden overfor modparten, og at selskabet som følge heraf har opkrævet selvrisiko, idet hun ikke mener, at hun har forvoldt skaden på modpartens bil, og at skaderne stammer fra anden hændelse. Klageren har anført, at skaderne ikke kan være forvoldt ved et sammenstød og har henvist til, at det ikke er muligt at bulerne på begge biler er indadvendte og begge er over kofangeren.

Nævnet bemærker indledningsvist, at selskabet er ansvarsforsikrer for klageren og derfor kan afgøre skyldspørgsmålet i forhold til modparten, da selskabet hæfter direkte, jf. færdselslovens § 108, stk. 1.

Nævnet finder det bevist, at der er sket et sammenstød imellem klagerens og modpartens bil. Nævnet har blandt andet lagt vægt på det anførte i skylderklæringen, rapporten fra DanCrash samt de fremlagte fotos. Nævnet bemærker, at der ikke foreligger oplysninger om, at bilen på skadestidspunktet f.eks. var stjålet, og at modparten efter forevisning af et billede af klagerens barn har bekræftet, at det var barnet, der var fører af klagerens bil, og at barnet underskrev skylderklæringen på trods af, at det ikke er barnets navn, der fremgår af erklæringen

Nævnet lægger til grund, at skaden på modpartens bil er opstået ved, at føreren af klagerens bil under en bakkemanøvre påkørte modpartens bil. Efter en gennemgang af sagen er det nævnets opfattelse, at en retsafgørelse i den konkrete situation mest sandsynligt vil resultere i, at klageren pålægges det fulde ansvar for uheldet.

På baggrund heraf finder nævnet ikke grundlag for at kritisere, at selskabet har anerkendt, at klageren bærer den fulde skyld for færdselsuheldet, og som konsekvens heraf har opkrævet fuld selvrisiko.

7. 90050

Det, som klageren i øvrigt har anført, kan ikke føre til andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Peter Thønnings